

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **P. P.**, zastoupená Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2021, čj. MV-100565-4/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 5. 2023, čj. 77 A 113/2021-50, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále „ministerstvo“), rozhodnutím z 26. 4. 2021, čj. OAM-2619-20/ZM-2021, zamítlo podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále „zákon o pobytu cizinců“), žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, neboť žalobkyně vykonávala nelegální práci. Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobkyně a rozhodnutí ministerstva potvrdila. Krajský soud v Plzni žalobu žalobkyně, již přiznal odkladný účinek, shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost v blanketní podobě. Současně s podáním kasační stížnosti podala odůvodněný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který následně ještě doplnila.

[3] Podle stěžovatelky se jinými následky ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. jistě rozumí i právní moc rozhodnutí, ztráta možnosti výdělků, faktická povinnost opustit území České republiky a společně s tím značné ztížení sociálního a materiálního postavení rodiny žadatelky v domovské zemi. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka má na území ČR vytvořeno veškeré pracovní zázemí a doposud zde pracovala, byl by její nucený návrat a zároveň ztráta možnosti obživy bezpochyby nenahraditelnou újmou. Naopak, následky nepřiznání odkladného účinku by byly zjevně nepřiměřené důvodům vydání napadeného rozhodnutí, přičemž přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemůže žádným jiným osobám vzniknout jakákoliv újma a není ani v rozporu s veřejným zájmem. Přiznání odkladného

účinku může být v daném případě jediným prostředkem k dosažení toho, aby konečný úspěch kasační stížnosti nebyl jen formální, ale skutečný. Citelný zásah spočívá ve ztrátě jediného zdroje obživy, a to nejen pro ni, ale i její rodinu v Thajsku, jíž zasílala finanční podporu, jak doložila. Ekonomická situace její rodiny v Thajsku je velice složitá, a stěžovatelka by si ve svém oboru (masáže), vzhledem k přebytku nabídky nad poptávkou, jen těžko hledala v domovské zemi práci odpovídající její kvalifikaci, nehledě na minimální výši výdělku.

[4] Správními rozhodnutími tedy došlo k naprosto zásadnímu zásahu zejména do ekonomické sféry stěžovatelky, neboť ze dne na den přišla o zaměstnání, které dle svého názoru doposud vykonávala řádně a legálně. V případě jejího vycestování do domovské země ztratí faktickou možnost návratu do ČR a ke své profesi. Pokud by ve sporu nakonec uspěla, musela by si hradit cestu do Thajska a zpět, což není v jejích finančních možnostech, a proto by se již nemohla vrátit.

[5] Žalovaná navrhla zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Není totiž v zájmu ČR, aby byl na území umožněn pobyt cizinci, který získává finanční prostředky způsobem, který shledává zákon jako nelegální, respektive aby bylo umožněno pokračování takové činnosti.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku následujícím způsobem.

[7] Podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná na návrh stěžovatele po vyjádření žalované usnesením kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatel nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozsudku by pro stěžovatele znamenaly újmu, je povinen stěžovatel, který se přiznání odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozsudkem krajského soudu aprobovaného rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebemírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.

[9] Má-li tedy být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl. Taková újma může mít povahu především zásahu do rodinného života stěžovatele (nutnost dlouhodobého odloučení od blízkých příbuzných) či etablovaného soukromého života (plně integrovaný cizinec žijící legálně na území ČR, který již v zemi původu postrádá jakékoliv zázemí), zásadních zdravotních důvodů (významné zdravotní obtíže bránící odjezdu či neléčitelné v zemi původu s rizikem progresu) nebo

pokračování

výjimečných ekonomických důvodů (ztráta významných ekonomických hodnot v důsledku odjezdu spojená s existenčními obtížemi v zemi původu, těžký nedostatek prostředků pro návrat v případě úspěchu kasační stížnosti). Takové (či srovnatelné) okolnosti však musí stěžovatel nejen zcela konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit.

[10] Stěžovatelka v nynější věci netvrdila zásah do rodinného života. V jejím případě nejde ani o zásah do etablovaného soukromého života, neboť stěžovatelka pobývá na území ČR „teprve“ od roku 2019. Z jejího návrhu pak plyne, že rodinné zázemí má v zemi původu. Neuvedla ani žádné zdravotní důvody. V úvahu tedy mohou přicházet toliko důvody ekonomické, neboť výhradně o ně opřela svůj návrh na přiznání odkladného účinku.

[11] Podle Nejvyššího správního soudu se ale v případě stěžovatelky nejedná o důvody nikterak výjimečné. Krajský soud sice přiznal žalobě odkladný účinek s ohledem na stěžovatelčinu ztrátu zdroje obživy, přihlédl ovšem také k tehdy probíhající celosvětové koronavirové pandemii, která komplikovala cestování. Nejvyšší správní soud nicméně tvrzení založené výhradně na ekonomických důvodech bez přistoupení dalších významných okolností (například závažného onemocnění člena rodiny, který je na příjmech stěžovatelky závislý) nepovažuje za dostatečné pro závěr, že by stěžovatelce v důsledku neprodloužení zaměstnanecké karty a s tím souvisejícím ukončením jejího pobytu na území ČR vznikla relevantní újma.

[12] Stěžovatelka především svá tvrzení o tíživé ekonomické situaci, jak své, tak i rodiny v Thajsku, patřičným způsobem nedoložila, neboť soudu předložila pouze potvrzení o zaslaných finančních prostředcích rodině. To však samo o sobě nikterak neosvědčuje celkovou ekonomickou situaci stěžovatelky a její rodiny, a nelze je proto považovat za dostatečné pro závěr, že stěžovatelka a její rodina budou po jejím návratu do Thajska vystaveni závažným existenčním obtížím. Dovožovat to bez dalšího nelze ani ze samotné skutečnosti, že stěžovatelka v důsledku neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty přišla o možnost legálního získávání obživy v ČR. Nadto, jde o přirozený a pochopitelný důsledek napadeného správního rozhodnutí, jež nelze bez dalšího považovat za následek takové intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu. Stejně tak nelze považovat za osvědčené, že si stěžovatelka při stávající kvalifikaci a s vynaložením přiměřeného úsilí nebude schopna najít v domovské zemi vůbec žádnou práci a živit tak svoji rodinu. Odkladný účinek kasační stížnosti nemá sloužit jako ochrana před nepříznivou socioekonomickou situací v domovské zemi stěžovatelky a tamním nižším životním standardem (usnesení NSS z 1. 10. 2020, čj. 8 Azs 125/2020-34, bod 12). Z uvedených důvodů není relevantní ani její tvrzení o možném nedostatku finančních prostředků na případný návrat do ČR.

[13] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím však zdejší soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení NSS ze 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Usnesení o odkladném účinku žaloby s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[14] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 věty druhé tohoto zákona vzniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) až j) téhož zákona, je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [zde § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS z 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[15] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080515523. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. července 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓